

Σταμάτιν καὶ τοῖς κληρονόμοις του εἰς ἅπασα ἓνα, ὅπου τος ἤθελεν δῶση κοῆντρα
 διὰ τὸ λεγόμενον πράγμα (καὶ) πᾶσα ντάνω ἤντερέσω, ὅπου ἤθελεν ἔλθῃ. Μὲ τὴν
 κοντετζιὸν ἐτοῦτην ὅτι ἂν ινε (καὶ) ἤθελεν ἀφύσι ἀπὸ τὸ χοράφιν ἄσπορον ἢ πολλὴν ἢ
 ὀλλίγον, νὰ ἦναι κρατιμένος νὰ ἀπηλογάτε εἴτι [ ] εἰς τὸ ἄλλον
 25 τὸ σπαρμένον, τόσον . ρο . . σον. Μὲ τοῦτον νὰ ἦναι κρατιμένος ἀπότι ἤθελ(εν) κάμνη
 μέσα, νὰ φέρνι δίο φορὲς τὴν εὐδο[μάδα] τὸ κανίσκην της κληρονομικῶς, αἰωνί(ως).
 (Καὶ) αὐτὸς ὁ Σταμάτης τὰ δικαιώματά του ὅλα (καὶ) τοῖς κῶποις του νὰ τῆς ἔχει
 [ ] πουλύση, νὰ τοῖς χαρίση (καὶ) νὰ τοῖς κάμι ἕως θέλ(η) καὶ [βού]λεται.
 Ἀπομήνοντας κοντέντοι καὶ ἀναπαημένοι εἰς ὅλον τὸ ἀνωγεγραμμέν[ον, στε]ρεόνοντας
 30 τὴν παροῦσαν εἰς πένα καὶ κοντεναζιὸν τῆς ἀφεντί(ας) (ὑπέρπυρα) ρ', φυλάζοντας τὰ
 ἡμυση τῆς μερίδος, ὅπου στέργει, (καὶ) τὰ ἐξῆς· ἔτις μὲ τὴν ἀλληλογίαν, ὅσάν καὶ
 χορὶς, ἔτις ἡ παροῦσα νὰ ἔχει τὸ στέργον καὶ ἀμεταποίητον. Διὰ μαρτυρίας τοῦ μαί-
 στρο Μόσχου Ἀργανάκι καὶ τοῦ κὺρ Τζάννε Λυπράντου.—

88

26 Ἀπριλίου 1573.

[+] Εἰς δόξαν Χ(ριστοῦ), ἀμήν. ἀπὸ τῆς Ἀπριλλί(ου) κς'. Εἰς τὸ ἀργαστήριν
 ἐμοῦ τοῦ νητ(αρίου) (καὶ) ἔμπροστ(εν) τῶν ἀξιωματικῶν καὶ παρακαλετῶν μαρτύ-
 ρων) ἐνεφανίστην ἐκὴ κατὰ παρησί(ας) ὁ κὺρ Νικόλας υἱὸς τοῦ ποτὲ Κυριακοῦ Βαροῦ-
 χου, λέγοντας ἔτζι πῶς τὴν σήμερον θελ(η) θεληματικῶς (καὶ) πρεζέντ(ε) (καὶ) δίδι
 5 καὶ παραδίδι τοῦ κὺρ Στεφάνου τοῦ Ἀρβανίτι τὸ χοράφιν, ὅπου ἔχει εἰς τὰ Κυπου-
 ρία, πλησί(ον) τοῦ μισερ Μπαλυτρά Μπελώνια (καὶ) τοῦ μαίστρο Ἀθαναση Λευκάρου,
 νὰ τυχένη νὰ τὸ κρατὶ εἰς τὰ χερίά του ὁ διὰ μυσιάρικον παντοτηνὸν, παιδί(α) παι-
 δίων του, νὰ τὸ καλιεργὰ καλὰ, νικοκυράτα ὅσάν καλὸς γεωργὸς (καὶ) καλὸς νικοκύ-
 ρις, ὅπου ναρέση πᾶσα καλοῦ γεωργοῦ (καὶ) νικοκυροῦ, νὰ τυχένη νὰ το τραφοκωπᾷ με
 10 χαντάκην ἀτόρνω βία εἰς τέρμινον ὅλον τὸν Σεπτεῦριον μῆναν τὸν προτερχόμενον. (Καὶ)
 ὅποτε δεν ἤθελεν ἀτεντέρι νὰ τὸ φράξι (καὶ) νὰ το τραφοκωπίση, ὡς ἄνωθ(εν) λέγο-
 μεν ἀτόρνω βία, (καὶ) ἤθελεν περάση τὸ ἄνωθ(εν) τέρμινον, ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς
 [κωπ]ιαστῆς νὰ πεύτη εἰς τὴν πένα τὴν ὑποκάτωθεν (καὶ) νὰ χάνη καὶ ὅτι κῶποις ἤθε-
 λεν ἔχει μέσα καμωμένοις, νὰ παγένῃ νὰ κάμνη δουλί[α] του. (Καὶ) κάμνοντάς το καλὰ,
 15 ὡς ἄνωθεν λέγομεν, νὰ το ἔχει παντοτηνὰ, νὰ το κρατὶ πάντ(α) ἀπαντιμένον διὰ πᾶσα
 λογῆς ζῶ[ον], νὰ το σπέρνι πάντ(α) εἰς τὸν κερὸν του, χιμονικοῖς καλοκερινοῖς, βάνοντα
 πάντα τοῖς ἐμυσοῖς σπόροις τοῖς χιμον[ι]κοῖς ὁ ἄνωθ(εν) κὺρ Νικόλ(ας), ἀπο δὲ τοῖς
 καλοκερινοῖς, θέρος, ἀλῶνι νὰ ἦνε ὅλα τοῦ ἄνωθ(εν) κωπιαστῆ. (Καὶ) ὅτι ἤθελεν ἐξα-

²⁵ ἀ. ἀπ' ὅτι

88 ⁹ ἀ. ν' ἀρέση

ποστείλῃν ὁ Θ(εὸς) εἰς τὸ λεγόμενον χοράφιν μέσα, να παγένι ὁ ἄνωθεν κύρ Νικόλας κληρονομικῶς, αἰωνίως εἰς τὸ ἀλῶνι, να μυράζουσιν ἡ[σια, ἡ]σια, δίχος καμι(ᾶς) λογῆς 20 ἡγκάνω (καὶ) κανένα κοντράστον, ἔτζι εἰς τὸ χιμονικόν, ὅσάν καὶ εἰς τὸ καλοκερινόν. (Καὶ) ὅποτ(ε) [δὲν ἡθε]λεν ἀτεντήρι ὁ αὐτὸς κωπιαστῆς να τὸ σπέρνι πάντα εἰς τὸν κερὸν του (καὶ) ἡθελεν ἀπομήνι ἄσπορον, να ἦναι ἀπιλογη[τάδος ὁ αὐ]τὸς κωπιαστῆς εἰς ὅλα ταντάνα ἡντερέσα, ἡ (καὶ) ἡθελεν τὸν ἀδικύσην εἰς τὰ δικαιώμ(ατά) του ὅλα. Μὲ τοῦτον τοῖς κῶποις [καὶ τὰ δικαιώ]ματά του ὅλα να τα ἔχει τῆς ἐξουσί(ας) του, 25 [να] τὰ πουλύση, να τὰ χαρίση, να τα πρικύση καὶ να τὰ κάμι ἔως θέλ(η). [Πρε- μ]ετέροντάς του ὁ αὐτὸς κύρ Νικόλας κληρο[νο]μικῶς, αἰωνίως, ὀμπλιγάροντας πάντ(α) τὸ κορμίν του καὶ τὰ καλά τ(ου), [ὅθεν καὶ ἀν εὐρίσκονται], κηνιτὰ (καὶ) ἀκήνιτα, να μαντηνιέρουν (καὶ) ν[α ντε]φεντέρουν τὸν αὐτὸν κωπιαστὴν εἰς ἅπασα ἔν, ὀπ(οῦ) τὸς [ἡθελεν δῶση κοῆντρα διὰ τὸ] λεγόμενον χοράφιν, πληρόνοντα [ ] 30 σολ(δία) γ' εἰς τὴν μεσίν τος. Ἀπομήνοντ[ας κωντ]έντοι [καὶ ἀναπαημένοι] εἰς ὅλον τὸ ἀνωγεγραμμένον, στερεόνοντας [τὴν] παροῦσαν εἰς πέναν καὶ κοντεναζιὸ τῆς [ἀφεν- τί(ας) (ὑπέρπυρα) . , φυλάζοντας] τὰ ἡμῶν τῆς μερίδος, ὅπου στέργ(ει), καὶ τὰ ἐξῆς. Διὰ μαρτυρίας τοῦ κύρ Μανόλ(ι) [

Σπαθάρου—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ³⁵

